



'Senga Sengana' -puutarhamansikka (*Fragaria x ananassa*)

Marjatta Uosukainen

Jalostaja: R. von Sengbush, Saksa 1954. Hybridilajike 'Sieger' x 'Merevilleuse de Tihange'.

Lisäyslähde: Alkuperäiset ydinkasviehdokkaat toimitti Gartnerhallens eliteplantestasjon, Sauherad, Norja 1970-luvun alussa.

Testaukset Suomessa:

'Senga Sengana' ydinkasviaineisto on Suomessa toistuvasti tauti- ja tuholaikestettävä ydinkasvien uusimisten yhteydessä. Tautitestausten lisäksi lajikkeelle on tehty perusteellinen viljelyssä olevien kantojen valinta. Viimeksi ydinkasviaineisto on testattu kevättalvella 1995. Sieni-, bakteeri-, mykoplasma- ja virustestauksissa ei todettu merkkejä edellä mainituista kasvitaudeista. Ydinkasviaineistosta ei myöskään löydetty mansikka-ankeroista.

Lajikeominaisuudet:

'Senga Sengana' on myöhäinen, hyväsatoinen lajike. Marjat ovat läpipunaiset, väri on hyvin tumma. Marjat ovat kooltaan keskisuuria, 9-11 g painavia ja muodoltaan leveänpyöreitä, joskus kartiomaisia. Rakenne ei ole kovin kiinteä, joten kuljetuskestävyys ei ole erityisen hyvä. Maku on voimakkaan aromaattinen ja hapan. Pensaat ovat voimakaskasvuisia, lehdet ovat tummanvihreät. Kukat ja marjat jäävät lehtien peittoon. 'Senga Sengana' on hyvin arka harmaahomeelle. Se on hyvin arvostettu pakaste- ja tuoremarja.

Viljelykokemuksia:

Senga Sengana on ollut pohjoismaiden ja Keski-Euroopan pohjoisosien viljellyin mansikkalajike viimeisten 30 vuoden ajan. Tänä aikana lajike on muuntunut alkuperäisestä lajikkeesta ja siitä tunnetaan lukuisia hyviä kantoja. Parhaan kannan löytämiseksi aloitettiin vuonna 1993 pohjoismaiden kantavertailu sekä vuonna 1994 suomalaisten kantojen vertailu. Ensimmäisten pohjoismaisten vertailutulosten mukaan suomalainen ja tanskalainen varmennetussa taimituotannossa oleva aineisto on hyvin samankaltainen alkuperäisen jalostajalta saadun aineiston kanssa. Norjassa on viljelyssä Senga-kanta, joka on edellisiä satoisampi ja ruotsalaisten kanta on taas selvästi heikkosatoisempi. Tanskasta on viljelijöiltä löytynyt 'Senga Sengana' nimellä viljeltyjä mansikkakantoja, jotka poikkeavat jalostajan alkuperäisestä aineistosta sekä satoisuutensa että marjakokonsa puolesta. Suomalaisesta kantavertailusta ei ole vielä tuloksia.